

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010594
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122010594.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.08.2022 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného V. M. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/4/2022 zo dňa 20.05.2022 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému V. M. - nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom C., okr. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody
v ÚVTOS A. A. - K.,

u k l a d á

podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 5 Tr. zákona a podľa analógie § 39 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trest prepadnutia veci - mačety s čiernou rúčkou a zakriveným špicom, kladivo čiernej farby s ostrými hrotmi a vreckový nožík s čiernou rukoväťou.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/4/2022 zo dňa 20.05.2022 bol obžalovaný uznaný vinným z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 21.12.2021 v čase okolo 23:50 hod. v rodinnom dome na ulici B. č. XX vo M. M., okr. W., kde prechodne býval s poškodeným v podnájme, po predchádzajúcom konflikte pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol Q. R., a to tak, že s mačetou zaútočil na jeho hlavu a iné časti tela, čím mu úmyselne spôsobil tržno-zmliaždenú ranu pravej temennej oblasti hlavy, dve tržne-zmliaždené rany ľavej temennej oblasti hlavy, tržne-zmliaždenú ranu ľavej strany tváre, zlomeninu pravej temennej kosti lebečnej klenby,

tržne-zmliaždenú ranu pravej strany hornej pery, ľahké podvrtnutie krčnej chrbtice, sečnú ranu dlaňovej plochy pravého predlaktia, pomliaždenie pravého zápästia, pomliaždenie pravého predlaktia, sečnú ranu vonkajšej strednej plochy ľavého stehna, dve sečné rany zado-vnútornej plochy ľavého stehna, pomliaždenie hrudno-driekového prechodu chrbtice a úrazový šok stredného stupňa s predpokladanou dobou liečenia v trvaní 6 týždňov (do 40 dní), čím týmto útokom došlo k ohrozeniu orgánu dôležitého pre život poškodeného,

za čo mu bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 5 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci - mačety s čiernou rúčkou a zakriveným špicom, kladivo čiernej farby s ostrými hrotmi a vreckový nožík s čiernou rukoväťou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému Q. R. škodu vo výške 5.665,- eur.

Proti tomuto rozsudku, v rozsahu proti výroku o treste, podal odvolanie obžalovaný ihneď po vyhlásení rozsudku. Dôvody odvolania obžalovaný predložil v dvoch podaniach, išlo v podstate o obsahovo totožné námietky vo vzťahu k právnomu posúdeniu skutku s poukázaním na dĺžku práceneschopnosti poškodeného, ktorá nepresiahla 40 dní a teda šlo o ublíženie ľahké, čomu sudca nevyhovel. K ťažkému ublíženiu na zdraví nedošlo preto, lebo keď ho R. začal barlou udierať ako zmyslov zbavený, za to, že mu ju zlomil, o čom svedčí aj fotodokumentácia, on ho pri svojej obrane zopárkrát udrel, ale plochou stranou a opačnou stranou mačety, aby ho nerozsekal. Párkrát ho zasiahol, no preto, lebo na stole ležal otvorený vyklápací nožík a mal obavy, aby ho ním nepobodal počas jeho amoku. Následne chcel odísť do druhej izby, kde mal mobil a zavolať mu záchranku, preto žiadal, aby bol skutok prekvalifikovaný. Sudca ho uviedol do omylu, že ak sa prizná a oľutuje, čím si zároveň znemožnil obnovu konania, výrazne sa mu zníži trestná sadzba, teda, že mu jedna tretina pôjde dole, no pri vynesení rozsudku mu priťažil. Žiadal o zohľadnenie i faktu, že už trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov odpykáva a nech mu je uložený súhrnný trest. Vyhovené mu nebolo a tak má trest v trvaní 8 a pol roka, čo je neprimerane prísne. Preto žiadal krajský súd, aby zrušil rozsudok okresného súdu a uložil mu súhrnný trest.

Vecné dôvody odvolania predložil obžalovaný aj prostredníctvom svojho obhajcu, pretože podľa jeho názoru mu súd uložil neprimeraný trest. K spáchaniu skutku sa priznal a jeho spáchanie oľutoval. K spáchaniu skutku bol vyprovokovaný poškodeným a toto mal súd zohľadniť aj pri výmere trestu, pretože mal skúmať pohnútku spáchania činu. Súd tvrdí, že opätovne spáchal zločin, avšak išlo o odsúdenie pred 14 rokmi, preto nesúhlasí s tým, aby sa opätovnosť takto posudzovala, je to neprimerane prísne a to aj vzhľadom na skutočnosť, že išlo o spáchanie trestného činu v štádiu pokusu. Súd nesprávne vypočítal aj v prípade zvýšenej trestnej sadzby jej dolnú hranicu. Súd tvrdí, že po zvýšení dolnej hranice o polovicu by mala byť trestná sadzba od 7 do 10 rokov, čo nepovažuje za správne, lebo dolná hranica zvýšená o polovicu je 6 rokov. To iba stred trestnej sadzby v rozpätí od 4 do 10 rokov je 7 rokov. Domnieva sa, že v tomto prípade vzhľadom k pokusu trestného činu mal súd znížiť hranicu trestnej sadzby aj pod dolnú hranicu 4 rokov, lebo k závažnejšiemu následku nedošlo. Pri takto mimoriadne zníženej dolnej hranici trestnej sadzby mu mal byť uložený trest odňatia slobody v rozsahu 3 rokov. Okrem toho uviedol, že predchádzajúcim odsúdením bol uznaný vinným, ale bolo uňho upustené od uloženia súhrnného trestu. Ale keďže sa dopustil trestného činu pred vyhlásením tohto rozsudku, mal byť aj v tomto prípade ukladaný súhrnný trest. Navrhol preto zmeniť výrok o uloženom treste a uložiť mu trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokmi napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Po prieskume procesného postupu konajúceho súdu odvolací súd konštatuje, že právo na obhajobu porušené nebolo. Obžalovanému bolo umožnené vyjadriť sa ku skutku, tento po riadnom poučení podľa § 257 ods. 1, 2, 5 a 8 Tr. poriadku a po porade s obhajcom sám z vlastnej vôle vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku uvedenom v obžalobe, čo je overiteľné aj na zvukovom zázname vyhotovenom z hlavného pojednávania. Preto námietka obžalovaného, že sudca ho uviedol do omylu v súvislosti s poučením o priznaní sa s následkom výrazného zníženia trestnej sadzby, nemá tak svoje opodstatnenie. Obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom vo vzťahu k výroku o treste, mal možnosť navrhnúť doplnenie dokazovania, predniesť záverečnú reč a posledné slovo, pritom v konaní bol zastúpený obhajcom, ktorý reálne uplatňoval jeho obhajobné práva. Uvedený postup konajúceho súdu tak nepreukazuje porušenie obhajobných práv obžalovaného.

Vzhľadom k tomu, že v konaní pred súdom bolo prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinným zo spáchania skutku, uplatňované odvolacie námietky týkajúce sa ustálenia skutkových okolností a právneho posúdenia skutku neboli procesne účinné, keďže výrok o vine sa stal právoplatným, preto sa nimi odvolací súd ani nezaoberal.

Odvolací súd tak preskúmaval iba výrok o treste, vo vzťahu ku ktorému boli vykonané dôkazy podľa pravidiel stanovených procesným predpisom.

Konajúci súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov prihládajúc pritom na priznanie sa a oľutovanie v zmysle poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, t. j. že pred spáchaním prerokúvaného trestného činu bol odsúdený za iné úmyselné trestné činy, ako aj na okolnosť spočívajúcu v opätovnom spáchaní zločinu podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona, ktorá zakladala zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu, t. j. na 7 rokov. Obžalovanému bol uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby, pričom konajúci súd nevezhliadol žiadne okolnosti, pre ktoré by mal aplikovať zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, keďže k dokonaniu trestného činu nedošlo iba náhodou a aj následok, ktorý obžalovaný spôsobil poškodenému sa výraznou mierou priblížil k dokonaniu trestného činu.

Odvolací súd sa stotožnil s priznaním poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Tr. zákona, pretože vyhlásenie viny a oľutovanie svojho konania obsahom napĺňa § 36 písm. l) Tr. zákona i keď je na uváženie, že pokiaľ sa obžalovaný opakovane dopustil agresívneho konania voči inej osobe so spôsobením ujmy na zdraví, či oľutovanie konania je úprimné. Odvolanie však podal iba obžalovaný vo svoj prospech, preto odvolací súd v ďalšom neposudzoval túto priznanú poľahčujúcu okolnosť, keďže jej hodnotenie vyznieva v neprospech obžalovaného, pritom sa riadil zásadou uvedenou

v § 322 ods. 3 Tr. poriadku, zákaz zhoršenia postavenia obžalovaného - reformatio in peius. Priťažujúca okolnosť, že obžalovaný bol odsúdený za trestné činy, je preukázaná odpisom registra trestov, v ktorom obžalovaný má od roku 1996 celkom 12 záznamov za rôznu úmyselnú trestnú činnosť (§ 360, § 189, § 364 Tr. zákona).

Správne postupoval konajúci súd, ak pri ukladaní trestu aplikoval aj sprísňovacie ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zákona, pretože podľa odpisu registra trestov a oboznámených spisov odvolacieho súdu sp. zn. 5To/47/2011 a 2To/38/2012 bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/101/2009 z 06.06.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/47/2011 zo dňa 01.02.2012 uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý a aj za ďalšie zbiehajúce sa trestné činy mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/133/2008 z 09.02.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/38/2012 z 25.10.2012. Tento uložený trest obžalovaný vykonal dňa 09.08.2016.

Obžalovaný síce namietal, že odsúdenie za zločin vydierania je spreď 14 rokov, avšak odvolací súd dáva do pozornosti, že k právoplatnému odsúdeniu za uvedený zločin došlo v roku 2012, pričom obžalovaný trest vykonal aj za tento zločin až dňa 09.08.2016 so zreteľom na ukládanie súhrnného trestu, čo ku dňu rozhodovania v tejto veci je doba necelých 6 rokov. Okrem toho hmotnoprávny predpis neohraničuje dobu od spáchania zločinu, ktorá by sa mala zohľadniť pri aplikácii § 38 ods. 5 Tr. zákona, z uvedeného dôvodu preto úvaha konajúceho súdu o opätovnom spáchaní zločinu je správna.

Odvolací súd v ďalšom konštatuje, že i ukladanie samostatného trestu je zodpovedajúcim zákonu. Ak sa obžalovaný domáhal uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k teraz vykonávanému úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov uloženého mu rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/4/2020 z 27.05.2020 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3To/8/2020 z 08.12.2021, tak takýto ním navrhovaný postup nemá svoj zákonný podklad.

Z vykonaného dokazovania plynie, že rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/4/2020 z 27.05.2020 bol obžalovaný odsúdený za skutok spáchaný dňa 01.07.2018 posúdený ako prečiny podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) a § 359 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne s určením spôsobu výkonu trestu zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 6T/63/2019 zo dňa 02.02.2022 uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutku dňa 16.12.2018 právne kvalifikovaného ako prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/4/2020 z 27.05.2020.

Prerokovaný trestný čin bol spáchaný dňa 21.12.2021, teda po doručení trestného rozkazu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/4/2020 obžalovanému dňa 06.03.2020, preto v posudzovanom prípade ide o recidívu a nie zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest súd ukladá totiž iba v tom prípade, ak odsudzuje páchatel' za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Inak povedané, ak v období do vyhláseného prvého odsudzujúceho rozhodnutia súdu páchatel' spáchal viac trestných činov, tieto sa zbiehajú, pričom trestné činy spáchané po takomto rozhodnutí sa hodnotia už ako recidíva.

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, vo veci sp. zn. BB-4T/4/2020 rozhodol vo veci trestným rozkazom 31.01.2020, ktorý sa v zmysle § 353 ods. 8 Tr. poriadku považuje za vyhlásený dňom doručenia obžalovanému. Deň 06.03.2020, kedy bol obžalovanému doručený trestný rozkaz, je teda hranicou medzi zbiehajúcou sa trestnou činnosťou spáchanou pred týmto dátumom (viacčinným súbehom trestných činov od doručenia trestného rozkazu vo veci vedenej na konajúcom súde pod sp. zn. 1T/118/2012) a recidívou (trestnými činmi spáchanými po tomto dátume). Prerokovaný skutok spáchaný 21.12.2021 nemožno vyhodnotiť ako viacčinný súbeh k trestným činom spáchaným v dňoch 01.07.2018 a 16.12.2018, keďže pred jeho spáchaním bol obžalovanému doručený trestný rozkaz, ktorý má účinky odsudzujúceho rozsudku, uplatňuje sa tu zásada ustanovená v § 42 ods. 1 Tr. zákona.

Za prerokovaný zločin podľa § 155 ods. 1 zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na štyri roky až desať rokov. Pri aplikácii sprísňovacieho ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby zo štyroch rokov na sedem rokov, pretože sa zvyšuje podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona o jednu polovicu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby stanovenou zákonom. Rozdiel medzi hranicami trestnej sadzby činí 6 rokov, z neho jednou polovicou treba rozumieť 3 roky, o ktoré sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby. Námitka obžalovaného, že dolná hranica trestnej sadzby by mala byť len 6 rokov je tak neopodstatnená.

Odvolací súd ale usúdil, že so zreteľom na vyhlásenie obžalovaného, že je vinným zo spáchania skutku, ktoré bolo prijaté postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku, je možné analogicky použiť zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 4 Tr. zákona (stanovisko NS SR Tpj 55/2016) a znížiť dolnú hranicu o jednu tretinu. V posudzovanom prípade pri aplikácii tohto zmierňovacieho ustanovenia z upravenej trestnej sadzby 7 rokov do úvahy pripadá zníženie dolnej hranice trestnej sadzby o 2 roky 4 mesiace, čomu potom zodpovedá úprava dolnej hranice trestnej sadzby na 4 roky 8 mesiacov. Po zvážení okolností, že obžalovaný sa vzdal riadneho prerokovania jeho veci bez vykonania dokazovania k základnej otázke o vine s obmedzenou možnosťou opravných prostriedkov, odvolací súd vyvodil záver, že i napriek predchádzajúcim odsúdeniam uplatnenie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu je možné, keďže došlo k zjednodušeniu trestného procesu významnou mierou. Namietaný trest odvolací súd vyhodnotil ako neprimeraný k týmto okolnostiam prípadu.

V zmysle tohto záveru potom odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku v napadnutom rozsudku výrok o treste a po doplnení dokazovania k

tomuto výroku sám rozhodol tak, že zmiernil trest odňatia slobody obžalovanému na výmeru 5 rokov nepodmienečne.

Súčasne rozhodol aj o určení spôsobu výkonu uloženého trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný pred spáchaním prerokúvaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin, ktorá skutočnosť vyplýva z odpisu registra trestov. Vo veci vedenej na konajúcom súde pod sp. zn. 33T/133/2008 obžalovaný vykonal trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov uložený mu rozsudkom z 09.12.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/38/2012 dňa 09.08.2016 za prečiny podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), za § 156 a § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) a za zločin podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a vo veci vedenej na konajúcom súde pod sp. zn. 1T/118/2012 obžalovaný vykonal trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov uložený mu za prečiny podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), e) a § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona trestným rozkazom z 21.12.2012.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel čiastočne odvolaniu obžalovaného.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.